

ANGELI
SPANNOCCHII.
ORATIO.

*Habita per eum Bononia, in sua schola magna, cum
primum ascendit locum illum eminentiss.
Iuris civ. docendi gratia.*

Prima die Mensis Martij. MDLXXXVI.

Ad Perillustres Quadraginta Viros.
S. P. Q. B.

BONONIAE, Apud Io. Rossum. MDXXXVII.
Curie Archiepisc. & S. Inquisit. Concessu.

AD PERILLVSTREM
ORDINEM.

SENATORVM BONONIENSIVM.

ANG. SPANNOCCHIVS.

L. C. F.

V meam ergo vos (Senatores claris-
simi) quoquo modo testatam omni-
bus facerem obseruantiam, nulla vn-
quam mihi sese obtulit oportunitas.
Et tamen concordēs illae vestrorum
omnium de me sententiae, quibus publicum hoc docen-
di munus, & antè biennium honorificè decreuistis;
& actis proximè diebus, honorificentius in septen-
nium confirmastis; videntur à me grati saltem ani-
mi significationem efflagitare. Deliberaui igitur Præ-
fationem illam ad perillustrem Ordinem vestrum di-
rigere typis excusam; quæ primùm à me habita; à
vobis autem & per vos nata fuit, eo tempore quo me
in hanc præcelsam docendi sedem humaniter adsciui-
stis. Hinc enim facile percipient omnes bonarum ar-
tium studiosi, eundem mihi semper de vobis pro-
bari sermonem, quo tunc vobiscum egi. Valete.

Dat. Bonon. XIII. Mens. Iunij. 1587.

ORA-

ORATIO.

V M statuissem id quod erat huius tēporis (Illustriss. ac Reuerendissimi Cardinales, & Proceres, admodū illustres Senatores; Viri Ciues, vosq; Auditores optimi, quotquot adettis) quēdam apud vos hodiē dicere de sanctissima Iurisprud. de huius inclitæ ciuitatis, eiusque supremi senatus dignitate, deq; muneris in me collati amplitudine: accidit mihi, quod ferē accidere solet ijs, qui nunquā anteā soliti nauigare, aliquem in locū traiecturi, ad littus primū accedunt, vt se naui, ventisq; permittant: sed vbi tantam, ac tam late patētem altissimi pelagi vastitatem sunt conspicati, nō ausi nauim cōscendere, pedem retulerunt; terrestri itinere profecturi, quando per medias vndas trajcere dubitarunt. Sciebam equidem præsentem diem illustrissimum hunc confessum, omnes deniq; studiosos, & mereri & espectare luculentissimam orationem, ab homine præsertim nouo, de quo preclarum aliquid fortē conceperunt. Sed cum de ipsa Iurisprudencia, tot præclarissima extare cognoscerem; totq; ornatissimè recitata vide-

a 2 rem,

sibile. Quid ergò faciam? ago vobis gratias, non tamquàm orator splendidus, sed veluti memor beneficij recepti, animo vberiores, quàm oratione. Ago gratias mente, vultu, gestu, corpore, actu, habitu, omni loco, omni tempore; tacendo maiores quàm loquendo: redditurus etiam ingentes, si vnquam licebit. Vobis etiã immortales debeo Illustrissimi, ac Reuerendissimi Præsules; quod me sublimia humiliter, ampla tenuiter, illustria inornatè tractatè, equanimiter ac benignè sustinuisistis: reddere autem vel compensare, cum vlla ex parte non valeam; Deum Opt. Max. assiduè precari non desinam; vt mihi foelicem huius provinciae cursum, vobis autem desiderabilia cuncta largiatur semper atque concedat.

Dixi.

FINIS.

